

AMERIŠKA POSLANICA KITAJSKIM GLAVARJEM

Ameriško poslanico Kitajski smatrajo za ultimatum. — Vojno brodovje bo ostalo tudi po nevtraliziranju inozemske naselbine. — Severni generali se baje zavzemajo za predlog. — Položaj v Nicaragvi.

WASHINGTON, D. C., 7. feb. — Ameriška poslanica, katero je izročil na ukaz državnega tajnika Kellogga ameriški poslanik MacMurray v Pekingu severnim generalom ter poveljniku kantonske armade, generalu Kaj-Šeku, predstavlja v resnici ultimatum, čeprav ima obliko predloga.

Poslanica zahteva, naj proglase vojskujoče se stranke Šanghaj za nevtrarno ozemlje ter dostavljajo, da je Amerika pripravljena prijateljsko sodelovati s kitajskimi voditelji ter jim pomagati pri zavarovanju prebivalstva Šanghaja.

Dokler pa ne bo mogoče tega garantirati bodo Združene države prisiljene poslati v Šanghaj nadaljne bojne ladje in mornariške vojake za zavarovanje življenja in imetja tamošnjih Amerikancev.

V vladnih krogih so včeraj izjavili, da se ne bo vlada spustila v nobene pogoje, katere bi mogoče stavili kitajski voditelji. V nobenem slučaju ne bo ameriška vlada umaknila bojnih ladij in mornariških vojakov iz Šanghaja ter prepustila varstvo tamošnjih Amerikancev domačim silam.

Včeraj se je izjavilo, da ne zahteva poslanica uveljavljenja nevtralnega ozemlja krog Šanghaja, temveč le, da se odloči od vojnega ozemlja inozemske kolonije v bližajočih se bojih za posest mesta.

Ce bi zahteval general Kaj-Šek umaknitev vedno naraščajočega brodovja v šanghajskem pristanišču kot pogoj za nevtraliziranje inozemskih naselbin, bi to Washington odločno zavrnil. Ameriška vlada je sklenila obdržati tam svoje sile, tudi če bi dosegla sporazum glede nevtraliziranja tujske kolonije. To smatrajo za potrebno za zavarovanje življenja in lastnine inozemcev pred možnimi plenjenji ljudske množice, nahujskane proti Amerikancem in tujcem v splošnem.

Medtem pa se nadaljuje z največjo naglico odposiljatev nadaljnjih bojnih ladij in čet, da bodo na licu mesta, če bi dospelo napredujoče kantonske čete do mestnih vrat.

PEKING, Kitajska, 7. feb. — General Čang Tso Lin, mandžurski diktator, ni izgubil niti minute časa, da odgovori na predlog ameriškega državnega tajnika Kellogga glede nevtraliziranja inozemske naselbine Šanghaja za varstvo tamošnjih inozemcev.

Včeraj je izjavil, da je za predlog Kellogga in da bo v par dneh obvestil ameriškega državnega tajnika o tem.

Domnevajo, da bo zmagovalno napredujoča nacionalistična armada odklonila predlog kot umešavanje v notranje zadeve Kitajske, kojega namen je, preprečiti zavojevanje Šanghaja ter zavarovati bogate davčne dohodke severnim poveljnikom, ki sedaj kontrolirajo Šanghaj.

MANAGUA, Nicaragua, 7. februarja. — Liberalne sile so zavzele mesto Chinandega, nekako šestdeset milj severozapadno od Manague.

Chinandega ima 10.000 prebivalcev ter je bila nekoč glavno mesto treh združenih republik Nicaragva, Honduras in Salvador.

Med drugimi poslopi, ki so bila uničena pri zavzetju mesta je bila hiša poveljnika. Brzojavne zveze so bile prekinjene in železniška služba je bila ustavljena.

Liberalci so izvedli včeraj zjutraj napad v bližini Chichigalpa in Chinandega. Ta napad je trajal ves dan. Poročila cenijo vstaške sile na tisoč mož pod poveljstvom generala Parajona.

Predsednik Diaz je dobil tekom dneva od generala Viqueza, konservativnega poveljnika, poročila, da je obkolil liberalne čete s štiri tisoč možmi.

Konservativna ojačenja so bila poslana na lice mesta in še zvečer so se nadaljevali ostri boji.

General Zapata, eden liberalnih voditeljev, ki je bil ujet pred par dnevi, se nahaja sedaj v Managvi.

Laški urednik je pobegnil iz Italije.

Urednik Cianca, ki je bil obsojen na pet let izgon, je dospel v majhnem čolnu preko morja v Francijo. — Prijatelji so ga skrili.

PARIZ, Francija, 7. februarja. — Potem ko je bil obsojen na pet let deportacije na otoku Lampedusa je dospel Franceseo Cianca, prejšnji urednik liberalnega lista "Il Mondo" v Francijo. Greh, radi katerega je bil obsojen na progonstvo, je obstajal le iz prejemnega navdušenja za fašiste.

Od časa ko se je polastil Mussolini vrhovne oblasti pa do ponesrečenega atentata v Bologni, je vzdržal list Cianca kritične stališče napram vladi Mussolinija. Boril se je neprestano za prostost časopisa ter dajal izraza mnenjem takih mož kot so Orlando, Golliti in Salandra, ki pripadajo isto tako liberalni stranki.

V fašistovski Italiji pa je bil ta boj brezkoristen. List Il Mondo je bil stavljen na fašistični indeks. Po aferi v Bologni pa je bil končno zatrt. Hišo Ciance je napadla drhal mladih črnosrajčnikov, ki so oplenili prostor ter popolnoma uničili pohištvo in zbirko dragocenih slik.

Posvarjen od prijateljev, je Cianca pobegnil še predno so ga mogli aretirati. Dva meseca se je skrival pri prijateljih, ki so medtem časom čakali prilike, da ga spravijo iz dežele.

Bil sem obsojen, — je rekel včeraj, — deloma raditega, ker sem podpiral idejo ustavne dežele, a v glavnem raditega, ker sem bil znan kot zagovornik prijateljstva med Italijo in Francijo. Kot liberalci in prost mož sem bil vedno proti diktatorstvu fašizma kot sem proti diktatorstvu boljševikov v Rusiji.

Ko pa sem videl, da ni dovoljena nobena prostost mnenja v časopisu, sem predložil vse, kar sem pisal, fašistovskemu cenzorju. To pa ni zadostovalo. Moje osebno mnenje je bilo znano in ko se je pripetila afera v Bologni, so se poslužili prilike, da zatro moj list ter me aretirajo. Italija ni nič boljša kot ječa.

Beg Ciance ni bil posebno lahak. Vse meje so strogo zavarovane. Konečno se je odpeljal v majhnem čolnu v družbi treh prijateljev. Dvakrat je bil čoln potisnjen nazaj proti italijanski obali in po štirih dneh na morju so begunci končno dospeli na Korziko.

Špansko-francoska konferenca glede Tangerja.

PARIZ, Francija, 7. februarja. — Danes so se pričela v francoskem zunanjem ministrstvu pogajanja med Francijo in Španijo, da se določi nov status ozemlja v Tangerju. Španijo, ki hoče priklopiti Tanger španskemu ozemlju v Maroku, bo zastopal španski poslanik v Parizu, Chinones de Leon, Francijo po zunanji minister Briand.

Sprejetja predloga.

BISMARCK, N. D., 7. feb. — Poslanska zbornica zakonodaje v North Dakoti je sprejela predlog, na temelju katere mora viseti v vseh šolskih sobah države deset božjih zapovedi. Predloga je bila sprejeta z 78 glasovi proti 25.

Razprava glede predloge se ni vršila, vendar pa je predložil komitej predloga s priporočilom, naj se jo takoj sprejme.

Romunski nacionalisti hočejo Karola.

Nemir, katerega je opaziti na Romunskem, ni niti malo vznemiril Karola. — Kralj se baje boljše počuti.

PARIZ, Francija, 7. februarja. — Agitacija romunskih kmečkih in nacionalističnih strank v prilog povratka princa Karola ni napravila nobenega vtisa na prejšnjega prestolonaslednika, ki živi v Franciji. V kolikor je bilo mogoče izvedeti ne namerava mladi mož obiskati Bukarešto v doglednem času. Pred kratkim se je vrnil s svojih počitnic ob Rivieri ter je povedal prijateljem, da nima za enkrat nobenega namena vrniti se na Romunsko.

Tukaj so čitali z velikim zanimanjem poročila, da je odredila romunska vlada vojaške odredbe, posebno v okolici Stebenbuergera radi nacionalističnih in kmečkih demonstracij za restavriranje Karolovih pravic do prestola, a vsprič ugovorila ministrskega predsednika Averescu, da je vprašanje prestolonasledstva definitivno uravnano potem formalne odpovedi Karola, domnevajo v tukajšnjih diplomatskih krogih, da ne bo v prihodnjih par mesecih nobene krize na Romunskem.

Ce je mogoče vrjeti poročilom iz Bukarešte je zelo koristila kralju Ferdinandu opepracija, katero je izvršil na njem prof. Hartmann, in nato sledenče zdravljenje z radijem. Pacient je baje sedaj iz neopredelne nevarnosti, čeprav obstaja možnost nenadnega preobrata na slabše.

V vsej Evropi ni nobenega političnega položaja, kojega resnico bi bilo tako težko ugotoviti kot je položaj na Romunskem. Ne premene niti en teden brez govoric in protigovoric. Kljub temu pa trdijo oni, ki dobro poznajo položaj, da Karol še davno ni izločen kot kandidat za prestol. Eden najmočnejših faktorjev v njegov prilog je njegov petletni sin Mihael.

Briand zagovarja svojo politiko.

Francoskim vojnim veteranom je povedal, da je Liga narodov sredstvo za uravnave sporov med narodi.

PARIZ, Francija, 7. feb. — V nagovoru na organizacijo francoskih vojnih veteranov, ki so opravljali službo v Orijentu je branil včeraj francoski zunanji minister Briand svojo mirovno politiko ter označil Ligo narodov kot instrument, s katerim naj bi se v bodoče doseglo mednarodne uravnave. Opozoril je na svoj lastni rekord tekom vojne, da dokaže, da ni bil proti vojaški akciji, kadar je bila vojaška akcija potrebna, a je rekel, da so oni dnevi minuli. Sedanji položaj zahteva druge vrste rešitev.

Francija, ki je bila zmožna ustaviti najbolj strašni naval, — je nadaljeval, — ne bo postala prav nič manj zmožna, če se bo, brez kompromitiranja svoje sile in gnana od človekoljubja, obrnila na ves svet ter vzklila: — "Deželni boste miru!" Kadar misli človek na število mrtvih, kadar vidi armado pohabljenih, kadar misli na vdove in matere, ki zrejo s strahom na otroke vspricho mesarenja bodočnosti, ni po mojem mnenju prav napadati javnega

Vstaško gibanje v mehiški republiki.

Devetnajst vstašev je bilo ubitih v bojih z vladnimi četami. — Policija zavrnila napad na mesto. — Jaki Indijanci beže v gore.

MEXICO CITY, Mehika, 7. feb. — Devetnajst vstašev je bilo ubitih v zadnjih spopadih s policijo in zveznimi četami, soglasno s poročili ki so prišla v tukajšnji vojni departament.

Dvanajst vstašev so ubili vojaški v mestu Huejuquilla, kot se glasi v poročilih iz neke države Durango. Vstaši so bili prisiljeni zapustiti mesto.

Napad na mesto San Gabriel je bil zavrnjen od petdeset policijskih, kot se poroča iz Jalisco. Vstaši so bili prisiljeni pobegniti ter pustiti na licu mesta tri mrtve in dva ranjena.

Člani civilne obrambne lige v mestu Zapotlaneja so bili napadeni od vstašev, ko so se nahajali na poti v Toluca ter so bili prisiljeni poiskati pribežališče v mestu Ocotlan. Zvezne čete zasledujejo sedaj vstaše.

Poročila iz države Guerrero pravijo, da so se udali vstaši, ki so se upli v mestu Chilapa septembra meseca in da se vračajo sedaj na svoje rešce, potem ko so izročili orožje.

Agrarci pod poveljstvom Jimenez so porazili vstaše v tri ure trajajoči bitki, soglasno s poročili iz Iguala. Agrarci so ubili štiri vstaše ter izgubili enega svojih mož.

MEXICO CITY, Mehika, 7. feb. — General Marenzo, poveljnik zveznih čet, ki operirajo proti Jaki Indijancem v Sonori, je sporočil vojnemu departamentu, da je zvezna ofenziva uspešna. Jakije se je pregnalo iz njih pozicij ter beže sedaj v gore, kamor jih zasledujejo zvezne čete.

Newyorški akrobat usmrčen.

PITTSBURGH, Pa., 7. feb. — Newyorški akrobat Matt Undermayer je umrl včeraj na posledicah zlomljene hrbtenice. Smrtno ga je poškodoval njegov tovariš tekom predstave v nekem tukajšnjem gledališču.

moža, ki skuša preprečiti novo in strašno nesrečo.

Pripomnil je, da je Liga narodov, koje predsednik je sedaj, preprečila nadaljno balkansko vojno ter zaključil:

Francija, če treba, lahko vedno vojuje vojne. Francija bo vedno to, kar je bila. Ne izgubi pa nobene svoje moči, če sprejme juridične rešitve kot jamstva miru, ki so boljše kot pa udarec s pestje.

DRŽAVLJANSKA VOJNA NA PORTUGALSKEM

Civilisti ubiti v bitki, ki je divjala v Oporto. — Artilerija portugalske vlade obstreljuje ozemlje, katero kontrolirajo vstaši. — Vlada zahteva predajo. — Zavrnjeni poskus vladnih čet.

LIZBONA, Portugalska, 7. februarja. — Močno obstreljevanje Oporta od strani vladnih čet se je pričelo včeraj, in komunikej, ki je bil objavljen včeraj zvečer, izjavlja, da je bila uničena sovražna artilerija. Trije so bili ubiti in šest jih je bilo ranje njih, med temi nekaj civilistov. Dostavlja se, da so vstaši prevzeti od panike in da so brez mesa in kruha.

Vojno ministrstvo je poslalo včeraj zjutraj vstašem ultimatum s svarilom, da bo mesto obstreljevano od vseh strani, če se ne bodo udali dopoldne.

Številni vstaši so skušali pobegniti proti severu po Douro železnici, a so bili ujeti.

Več dni se je govorilo, da bo izbruhnila vstaja dne 1. februarja, a ljudje so bili tako vajeni takih govoric, da se niso več zmenili zanje.

Dne 30. januarja je odšel ministrski predsednik Carmona z vojnim in trgovskim ministrom v Oporto, da prisostvuje proslavi revolucije z dne 31. jan. leta 1891 ter je bil navdušeno sprejet od občinstva in posadke. General Carmona in vojni minister sta se nato vrnila v Lizbono dne 1. februarja.

Sedaj je znano, da bi se morala pričeti revolucija dne 31. januarja, a nekateri načelniki revolucionarnega komiteja so bili odsotni, vsled česar je bil izbruh vstaje predložen na 3. februarja, ko je bil poslan vladi ultimatum, naj se vrne k ustavi.

Ko se je pričela vstaja, se ni hotela vlada poslužiti večjega obstreljevanja, ker je hotela zavarovati življenja in lastnino. Čete so bile odposlane proti severu, da obkolo mesto in deli teh čet so stopili včeraj v mesto.

Stavkarji na južni železnici se vračajo na delo, in pričakovati je, da bodo postale razmere normalne.

Vlada dobiva od vseh strani ponudbe podpore ter je prepričana, da bo red kmalu zopet uveljavljen.

LIZBONA, Portugalska, 7. feb. — Težka megla krog Oporta otežkoča poizvedovanje glede sovražnih pozicij. Aeroplani, katere je odposlala vlada v ta namen, so vstaši napadli.

Iskanje morilca.

MARION, Ill., 7. februarja. — Na stotine članov Ameriške legije, farmerjev in okrajnih policistov Williamson okraja išče morilca državnega policista Price, kojega truplo so našli včeraj, preključeno s krogli.

Governor Small je izjavil, da bo dal na razpolago vso oboroženo silo države, da napravi konec poenotanju razbojniških tolpe v krvavem Williamson okraju.

V Nashville, Ill. se je vršilo veliko zborovanje, nakar je 300 farmerjev sklenilo udeležiti se iskanja.

Price je bil povabljen kot pričevalec v procesu proti trem bratom Shelton, ki so bili obdolženi poštnega ropu, a je bil preje odvreden in umorjen. Sheltoni pa so bili spoznani krivim in obsojeni vsak na 25 let ječe.

Breskve cveto na jugu.

ATLANTA, Ga., 6. februarja. — Nenavadno gorko vreme v gotovih delih juga je imel za posledico, da so pričele cveteti breskve, a vremenski proroki so skeptični glede resničnega prihoda pomladi.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali tirah. Podatki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da Vam bo ta ponudba ugajala, posebno če, ako boste vpoštevali svoje kr.

rist in našo zanesljivo ter točno poizvedbo.

Dinarji	Lire
Din. 500 \$ 9.45	Lir. 100 \$ 5.00
Din. 1,000 \$ 18.60	Lir. 200 \$ 9.70
Din. 2,500 \$ 46.25	Lir. 300 \$ 14.25
Din. 5,000 \$ 92.00	Lir. 500 \$ 23.25
Din. 10,000 \$ 183.00	Lir. 1000 \$ 45.50

Za pošiljavo, ki presegajo Desettisoč Dinarjev ali pa Dvatisoč Lir dovoljujemo poseben znesek primeren popust.

Nakazila po bančnem plačilu izvršujemo v najkrajšem času ter računamo na stroške \$1.00.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street
Phone: CORTLANDT 4887
New York, N. Y.

Posebni podatki.

Fristobina za izplačilo ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znaša kakor sledi: za \$25. ali manj znesek 75 centov; od \$25. naprej do \$500. po 2 cente od vsakega dolara. Za večje zveze po posebnem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakar, president. Louis Benedik, treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto celja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanada	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za štiri leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnika, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče namani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

POTRDLA IZ DOMOVINE

V naslednjem objavljamo potrdila Rdečega Križa v Sloveniji o sprejetem denarju za poplavljenec. Nadaj na potrdila objavimo, kakor hitro jih sprejmemo iz domovine.

Vodstvo Rdečega Križa se pristočno zahvaljuje vsem darovalcem ter ponovno poudarja, da je bil vsak znesek uporabljen v svrhu, v katero je bil darovan — namreč za poplavljenec v Sloveniji.

Potrdila so naslednja:

Uprava lista

GLAS NARODA, New York.

S posredovanjem gospoda Jožefa Remsa ste nam zopet poslali dva čeka in sicer: enega za \$149.25 in enega za \$342.85.

Te čke porabimo za poplavljenec v Sloveniji in vam izrekamo za Vaše posredovanje najiskrenejšo zahvalo.

Blagovolite vsem spoštovanim darovalcem sporočiti našo najiskrenejšo zahvalo in spoštovanje, da kljub veliki oddaljenosti od domovine le vendar niso pozabili svojih nesrečnih rojakov.

Ljubljana, dne 12. januarja 1927.

(PEČAT.)

* Dr. Krejči.

Dodatno k svojemu večeršnjemu dopisu vam vljudno javljam, da nam je prinesel danes gospod Jozef Rems še en nadaljni ček glaseč se na znesek \$104.85, ter vam naknadno za to nakazilo izrekamo svojo najiskrenejšo zahvalo. Denar porabimo v smislu naloga v korist poplavljenec.

Ljubljana, dne 13. januarja 1927.

(PEČAT.)

* Dr. Krejči.

S posredovanjem spoštovanega gospoda Jožefa Remsa ste nam zopet poslali dva čeka in sicer: enega za \$112.30 in enega za \$124.75.

Te čke porabimo za poplavljenec v Sloveniji in vam izrekamo za Vaše posredovanje ponovno najiskrenejšo zahvalo.

Blagovolite vsem spoštovanim darovalcem sporočiti našo najiskrenejšo zahvalo in spoštovanje, da kljub oddaljenosti od domovine le vendar niso pozabili svojih nesrečnih rojakov.

Po Vaši izraženi želji bomo svoto \$84.50 porabili v prvi vrsti za prizadete iz fare Trata in Stara Oslica.

Ljubljana, dne 17. januarja 1927.

(PEČAT.)

* Dr. Krejči.

S posredovanjem gospoda Jožefa Remsa ste nam zopet poslali 1 ček glaseč se na znesek \$108.91.

Ta ček porabimo za poplavljenec v Sloveniji in vam izrekamo za Vaše posredovanje najiskrenejšo zahvalo.

V gorenjem znesku je zapopadna tudi svota \$37.80, katero svoto se po želji gospoda Valentina Peterela, Box 172, Imperial, Pa., porabi za poplavljenec med Škofjokolo in Žirimo.

Blagovolite vsem spoštovanim darovalcem sporočiti našo najiskrenejšo zahvalo in spoštovanje, da kljub veliki oddaljenosti od domovine le vendar niso pozabili svojih nesrečnih rojakov.

Ljubljana, dne 19. januarja 1927.

(PEČAT.)

Dr. Krejči,
predsednik ljubljanskega oblastnega odbora
Rdečega Križa SHS. v Ljubljani.

Danes smo odposlali Rdečemu Križu zadnjo svoto za poplavljenec, ki je bila nabrana iz za zaključka naše kampanje.

Kot smo že omenili, bomo ves denar, ki ga bomo morda še sprejeli za poplavljenec, poslali Rdečemu Križu za posebni fond, ki naj bi bil takoj pri rokah, v službu kake velike elementarne neizgode v Sloveniji, izbruha epidemije ali pa kake druge strahote, ki se tako rade in tako nepričakovano pojavljajo.

Tudi zanaprej bomo opozarjali rojake, naj darujejo v ta fond ter naj z dejanji dokazujejo svojo ljubezen, ki jo goje napram našemu nesrečnemu človeku v stari domovini.

V ZNAMENJU ZAHRTNOSTI

Pred par meseci se je začel oglašati v "Amerikanskem Slovencu" Rev. Černe. Napisal je več člankov, ki so bili v prvi vrsti naperjeni proti nekaterim glavnim odbornikom S. N. P. J. Očital im je, da delajo pri nakupovanju bondov komišen, oziroma, da so jim privatni interesi bolj pri sreju kot pa prospeh in blagobit organizacije.

Dobil je zaslužen odgovor ter je žalostno kapituliral. Pred kratkim se je vršila glavna letna seja glevnega odbora K. S. K. J.

Predloženi so bili računi. Nadzorniki in ostali glavni odborniki so jih pregledali ter s svojimi podpisi potrdili, da so jih našli v najlepšem redu.

Nato je pa prišla na dan igra, ki se je že dalj časa zahrbtno igrala. Opozicija je bila naperjena proti glavnemu tajniku, ki je poleg glavnega blagajnika najbolj zmožen glavni uradnik, kar jih ima K. S. K. J.

Glavni predsednik in nekateri drugi so privlekli seboj na sejo razne finančne eksperte, med katerimi je zavzemal tudi Rev. Černe nekako častno mesto.

Slo je za vprašanje, če si je Jednota nabavila zdrave jamašine za svoj denar.

Padali so dokazi in proti dokazi in boj je moral biti jako hud, kar je celo iz objavljenega zapisnika razvidno.

Kljub temu, da sta skušala zapisnikar in urednik predložiti javnosti kolikor mogoče nedolžno poročilo, izprevidi sleherni, ki ga čita, da je malo manjkalo, da se niso obmetavali glavni uradniki s psokami, v primeri s katerimi je izraz "separ" jako nedolžna titulacija.

Višek dramatičnega prizora je povzročil neki nadzornik, ki je dokazal glavnemu tajniku neko pomoto. Glavni tajnik je pomoto priznal, češ, da je bila edina tekom njegovega osemnajstletnega poslovanja.

Dotični nadzornik je imel dokaz v žepu, ko je prišel na glavno zborovanje. Imel ga je v žepu, ko je pregledoval knjige in ni niti črtnil o njem, ko je s svojim imenom potrdil, da so knjige v najlepšem redu.

To je višek zahrbtnosti, nekolegijalnosti ter močno diši po Grdinovi in Kovrtovi šoli.

Zadeva se je pozneje baje ugodno rešila, in če je obveljal predlog, se bo moralo par glavnih uradnikov s predsednikom vred javno oprostiti za svoj rokovnjaški nastop.

To je le površna črtica, ki pa jasno razkriva, da v glavnem odboru ni vse tako kot bi moralo biti.

Nestrpnost, ki jo je s tako vnemo pridigoval glavni predsednik po takozvanih katoliških shodih, je začela roditi svoje sadove.

Izmed vseh žalostnih točk je pa najbolj žalostno dejstvo, da je bil za svoje sejanje razdora bogato nagrajen iz Jednotine blagajne.

Jubilej uglednega rojaka.

V februarjevi številki Glasa Naroda leta 1902 je bilo poročilo, da se je poročil J. R. Simončič v cerkvi sv. Ane v Potterville, Cal. Od tistega časa je minilo petindvajset let.

Dne 26. januarja leta 1927 se je cerimonija zopet ponovila. Naš dober prijatelj, dopisnik in dolgoletni naročnik Glasa Naroda, Mr. J. R. Simončič je zopet stopil s svojo ženo pred isti oltar k srebrni poroki.

Jubilanta so spremljali štirje sinovi ter dve hčeri. Zakonca sta po sprejemu sv. zakramentov znova ponovila obljubo, ki sta si jo zadala pred petindvajsetimi leti.

Po cerkvenih obredih se je dala vsa družba slikati, nakar so se podali domov, kjer je že čakalo veliko število gostov.

Sinovi so za to slovesno priliko postavili v dom dolgodistančni radio-aparat, za godbo je skrbel Victor fonograf s slovenskimi ploščami, rojak Johnie Kočvar je imel pa obilo posla s pitanim janjem na raznju.

Nekaj posebnega je bil poročni kolač, ki je imel spodaj značeno letnico 1902, zgoraj pa letnico 1927.

Mrs. Simončič je spretno delila kolač med navzoče, razvila se je prijetna zabava, ki je trajala pozno v noč.

Zakonca sta odgovorila štiri sinovi in dve hčeri. Zalujeta pa za mladim sinom, katerega je porabala pred petimi leti neurečna davica. Štirje otroci pohajajo v višje šole, dva sta pa še v ljudski šoli. Vsi govorijo slovenski jezik (be-škodovali državo za več desetisoč lokrjanjko naročje), za kar jim rubljevi, štiri glavni obtožencev gre vse priznanje in vsa čast.

V Moskvi se je vršil te dni velik proces zoper tolpe irkutskih komunističnih defraudantov, ki so ob-škodovali državo za več desetisoč lokrjanjko naročje, za kar jim rubljevi, štiri glavni obtožencev gre vse priznanje in vsa čast.

Šest smrtnih obsodb v Irkutsku. V Moskvi se je vršil te dni velik proces zoper tolpe irkutskih komunističnih defraudantov, ki so ob-škodovali državo za več desetisoč lokrjanjko naročje, za kar jim rubljevi, štiri glavni obtožencev gre vse priznanje in vsa čast.

Novice iz Slovenije.

Umrti v Ljubljani.

Anton Stare, delavec, 21 let.
Martin Dolničar, tovarnar, 47 let.

Alojzij Bernardi, želez. pod-
uradnik, 64 let.

Ludvik Barbič, pivovar, 24 let.
Iv. Mivšek, brzojavni nadzor-
nik, 31 let.

Terezija Rafaela Agustin, bol-
niška sestra, 56 let.

Konrad Tičar, zasebnik, 28 let.
Janez Taškar, posestnik, 73 let.

Anton Stare, delavec, 21 let.
Franja Repič, zasebnica 75 let.

Ana Baecareih, vdova lekarnar-
ja, 78 let.

Anton Mihaliček, krojač, 49 let.
Simon Čelofiga, hlapec, 50 let.

Ivana Jenke, dninarica, 39 let.
Janez Naglič, dninar, 60 let.

Franc Groznik, krojač, 53 let.
Matevž Korošec, delavec, 70 let.

Terezija Urancar, mestna ubo-
ga, 72 let.

Franc Tomazini, posestnik, 53
let.

"Kamničar" je moral v luknjo.

Ponoči so železničarji zasačili v nekem vagonu, v katerem so se nahajali zaboji sladkorja, majhnega toda postavnega moža, ki je ravno skušal odnesti več kilogramov sladkorja. Preden pa je zamogel skočiti iz vagona, ga je zagrabil za vrat eden preganjačev in ga izročil policijskim organom.

Aretovanje ni hotel povedati svojega imena, marveč je dejal samo da je "Kamničar", pod katerim imenom ga poznajo tudi železničarji.

Prekmurska vlomilska tolpa pod
ključem.

Že pred meseci smo poročali o delovanju velike in dobro organizirane vlomilske tolpe, ki je pod vodstvom Ivana Balaziča, imenovanega premurski Čaruga, plenila po Prekmurju in Medjimurju do li do Varaždina. V oktobru je uspelo orožniškim patrolam izslediti nekatere člane tolpe in so orožniki deloma v shrambah, deloma na polju zakopane našli deleže plena, nabranega pri vlomih v razne trgovine.

Ivanu Balaziču je takrat uspelo, da se je previdno umaknil roki pravice ter v nadomestilo aretiranih pridobil nove člane tolpe.

Končno je tudi zanj prišla usodna ura. Vestnemu zasledovanju orožniških patrolj je uspelo izvoziti bivališče njega in njegove tolpe v medjimurski vasi Lipovnik pri Ivanju, kjer so uživali zavetje posestnika Pintariča.

Dne 13. jan. je orožništvo centralno hišo ter presentilo vlomilsko tolpo pri mastni pojedini.

Člani tolpe se se udali brez odpora.

Pojasnjena tatvina pri mariborskem požaru.

Skladatelju Frisču je bilo ob priliki požara ukraden perilo in obleka. Policiji se je zdelo nevarno, da bi v lomil kak tuj tat, ki bi hotel potoj s požarom zabrisati svoje sled, kakor so to poročali listi. Poizvedbe so zato usmerile čisto v drugo stran, pri čemer so znatno pripomogli tudi ognje-gaseci, ki so pri gašenju tudi skrbili.

Na pregledali ves drug položaj in opozorili policijo na razne sumljive okoliščine ter tako olajšali preiskavo.

Ugotovili so, da je moral biti tat domačin, ki je razmere v stanovanju dobro poznal. Tovarne preiskave so res dovedle do uspeha. Takoj po požaru so namreč aretirali služkinjo Frischa Marijo Košanec, ki jo je policija takoj opazila kot svojo staro znanko.

Sum je padel na služkinjo tudi zato, ker je bil pri odhodu hišnega gospodarja v stanovanju zaprt tu. di njegov psiček, medtem ko so ga našli ob požaru vkljub zaklenjenemu stanovanju zunan na hodniku. Aretirali so tudi prijateljico Košanec, ker so izvedeli, da je bila kritičnega dne popoldne na obisku pri Košančevi.

Slednja je sicer trdovratno tajila vsako tatvino, njena prijateljica pa je bila mehkejša in za nekaj stopinj manj pokvarjena ter izpovedala, da sta skupno s Košančevom okradli Frischa in mu odnesli perilo in obleko. Nekaj ukradenega blaga je policija tudi našla.

V to svrhu je povedal javno po-
deštat za Stanjel, Smarje in Ga-
brije Ugo Bassi to-le: Uspeh lik-
torskega posojila v občinah, ki jih
upravljam, je tako zadovoljiv, da
jaz kot občinski načelnik in Itali-
jan visoko cenim dobro voljo svo-
jih občinarjev in prav je, da izve-
to tudi javnost, da ase razpršijo
sumnjičenja, ki jih goje na mnogih
krajih proti Slovincem...

Ponesrečen dijak na železnici.

Ko je izstopil na postaji Pra-
gersko iz vlaka 13-letni dijak Karl
Volbank, ki se vozi vsak dan v šo-
lo v Maribor, je pri tem tako ne-
srečno padel, da je prišel z des-
no nogo pod vlak. Kolo mu je no-
go grdo razmesarilo. Dečko je do-
bil še na glavi težke poškodbe.

Ubogega fanta so prepeljali v
mariborsko bolnico.

Da se razpršijo sumnjičenja proti
Slovincem.

Ubogega fanta so prepeljali v
mariborsko bolnico.

Ubogega fanta so prepeljali v
mariborsko bolnico.

Peter Zgaga

Nekateri ljudje so neprekoslji-
vi v svoji zlobi in sovraštvu do
bližnjega. Te dni mi je pravil pri-
atelj o hudem profosu ki je straš-
no trpinčil svoje jetnike.

Če je le mogel, jih je degradi-
ral na kruh in vodo. Na kruh in
vodo za ves teden, magari.

On je pa pri tem užival in se
naslajal na trpljenju svojega bliž-
njega.

Ječar mu je javil nekega dne:
Jetnik v celici št. 2 se je pri-
težil.

— Kaj hoče? — ga je nahnul
profos.

— Rad bi malo priboljška.

— Mu bom jaz dal priboljšek!

Kruh in vodo, to je vse...

— Je že sedem dni ob samem
kruhu in vodi.

— No, pa mu daj čitati kuhar-
sko knjigo, da bo imel boljše ape-
tit.

Taki pogovori so dandanašnji
nekaj vsakdanjega:

— Kje si bil prijatelj?

— Na poroki.

— Ali ste se dobro imeli?

— Prokleta slabo.

— Kdo se je pa poročil?

— Jaz.

Mala naselbina se je praznično
oblekla... Že zgodaj zjutraj so
začeli pokati možnarji... Godba
je igrala... Nastopila so dru-
štva... vsak društvenik s svoji-
mi regatijami... Z obrazov vseh
je sijalo odkritosrčno veselje...
Navdušenje vsepovsod.

Vračal se je okrajni butlegar, ki
je bil obsojen na tri mesece ječe,
pa je bil že po preteku treh dni
pomiloščen...

Poslušal sem rojaka, ki je tako-
le tožil:

— Toliko se govori in piše o
ženski modi, o najnovejši modi,
pa jaz ne opazim nobene izpreme-
be. Inam hišo in sem že deset let
poročen. V hiši je pet shramb za
obleko. Pred desetimi leti nisem
mogel iztakniti kljčke, kamor bi
obesil svojo suknjo in klobuk. Vse-
povsod so vsele same ženske cu-
nje. Dandanes pravijo, da ima
ženska dve tretini manj obleke
kot pa pred desetimi leti. Tega ne
verjamem. Res, da ima na sebi ko-
maj dobrega pol funa cunjice, v o-
marah in shrambah pa kljub temu
ni nobene prazne kljčke, kamor
bi obesil svojo suknjo in klobuk...

Neki kovač v Californiji je po-
dedoval pol milijona dolarjev.

Časnikarskim poročevalcem je
povedal, da ga to ni nič presene-
tilo in da bo tudi zanaprej konje
kopal.

Sama sreča, da je dobil tistega
pol milijona, — sedaj v dobi av-
tomobilov. Kljub svojem podkov-
skemu pokliu bo imel vsak dan
skoro štirindvajset ur prostega
časa, da bo užival, kar so mu za-
pustili njegovi predniki.

Nekemu zakonskemu možu je
pobegnila žena ter vzela seboj sko-
ro ves njegov denar.

Sedaj revež joka in joka. Tako
strašno joka, da ga ni mogoče po-
tolaziti.

— Dober mož — boste rekli, —
rad jo je imel.

Možak, ki joka, je pomilovanja
in sočutja vreden. Posebno, če jo-
ka za denarjem...

Proces 16-letne Mrs. Browning
proti njenemu možu je dvignil
precej prahu v ameriškem časopisju. Tožila ga je za ločitev zaka-
na, češ, da je z njo grodo ravnal.

On je volil pritožbo, češ, da je
imela mlada ženica pred poroko z
drugim fanti in možni dosti o-
pravka.

Njegovi advokati so skušali do-
povedati sodniku, da je imela
dnevnik, v katerega je pisala vse
svoje ljubezenske dogodovščine.

Bog vari, če bi vse ženske zapi-
sale vse svoje ljubavne dogod-
ljuje.

Prej kot v šestih mesecih bi
zmanjkale papirja na svetu.

ADVERTISE in GLAS NARODA

Zaustavite prehlad
predno je prepozno.

Red Cross obliži hitro pomaga.

Nevarno je pustiti prehlad, da gre
svojo pot. Kaj lahko se razvija in
influenca ali pljučica. Če ste prehlaj-
ni ali če imate, da boste, takoj na
delo. Kupite zdravilne in hitro delu-
je Johnson's Red Cross obliži za le-
dico ter ga prilijete na prsi. Ta ču-
dovit, pomoč prinašajoč obliži kot na-
račen obliži ter ni prostoben. V obliži
ledici, da se prilaga. Skoro takoj po-
maga — greje, pomirja, ščiti, — po-
maga prebavi ter uredi cirkulacijo.
Lekarnarja — zagotovite vrnitvijo za
Johnson's Red Cross obliži s rdečim
flanelastim ozačem.

SPOMINI FRANCOSKEGA VOJNEGA DETEKTIVA

Po "Narodnem Dnevniku".
CH. LUCIETO

(Nadaljevanje)

Izročil sem gostilničarju polovico obljubljenih vsot — za drugo polovico sme se zmeniti, da jo dobi šele če se izkažejo vsi njegovi podatki za resnične — potem smo ga zapustili in izginili v noč.

Kot se to pogosto godi v teh krajih, je bil dež nenadoma prenehal, in veter od morja je gнал proti jugu oblake, ki so se nakopile čekali nad mestom.

Gostilna je ležala na samotnem kraju in popolnoma v temi. Hiša v kateri se je nahajala, je bila takaka podrtija, da smo se čudili kako more sploh stati pokonci. Sedne hiše niso bile nič boljše.

Ulica je postajala sedaj živahna. Iz hiš in iz gostiln so odhajali ljudje, ki so brezdomno šli k polnočnicami.

Skrivali smo se v neki veži, pazili na vrata gostilne in čakali tu v svojih premočenih oblekah, tresoč se od mraza, na gostilničarjeve sumljive mornarje. Naenkrat so prišli iz sosedne ulice, ki je izgledala kot vhod v razbojniško jamo, štirje možaki. Trije med njimi so bili pijani, kar smo opazili na prvi pogled, četrti pa je bil trezen. Šel je tiho mimo nas in tiho pel nemško pesmico. Med tem ko so njegovi tovariši ostali na sredi ceste, je stopil k gostilni in zapel znamenito arijo iz Fausta:

"Wilkommen, suesser Daemerschlein,
Der du dies Heiligtum druchwebst;
Ergreif' mein Herz, du suesse Liebselein,
Die du vom Tan der Hoffnung schmachendst bebst."

To je bil vsekakor domenijski znak, kajti iz gostilne se je začel pesem nemških dijakov: "Grad aus dem Wirtshaus".

V gostilni notri je moral biti torej Nemec, in sicer izobražen Nemec, kajti ta pesem je širšemu nemškemu občinstvu neznana.

Ta možak je moral biti oficir ali vsaj podoficir.

Ker smo že dolgo čakali in ni med tem časom nihče prišel v gostilno, je bilo jasno, da se je ta možak nahajal v gostilni, predno smo mi prišli.

Zakaj pa nam tega gostilničar ni povedal?

Vsekakor mi je postajal vedno bolj sumljiv. Sklonil sem k svojima dvema tovarišema in jima to povedal ter jima dejal, naj bosta na vsako možnost pripravljena.

Čakali smo z browningi v roki. Kmalu so prišli vsi Nemci ven, toda mesto štirih jih je bilo pet. Dva izmed njih sta nosila veliko steklenico v košari, držeč vsak za en ročaj, ostali pa so nosili velike zavojce.

Peti je z smotko v ustnicah in z rokami v žepu stopal kot izvidnik.

YORŠKI VOJVODA IN NJEGOVA ŽENA

Pred kratkim sta odpotovala na bojni ladji "Renown" v Avstralijo yorški vojvoda in njegova žena. Vojvoda, ki je brat angleškega prestolonaslednika, je tretji z leve na desno.

naprej in natančno pregledoval vse kote.

Toda bili smo tako dobro skriti, da nas ni mogel zaznati in vendar je šel tako blizu mimo, da bi skoraj zadel v nas.

Pustili smo, da so odšli naprej, potem smo jim pa oči dalec sledili.

20. poglavje.

KAK SE JE ZGOĐILO Z NEMŠKIM PODMORNIKOM U-13.

Ko smo prišli ven iz mesta, se je pripetilo nekaj čudnega. Zunaj na potu proti obali mornarji nankrat niso bili več pijani. S težkimi, toda nergičnimi koraki so stopali v smeri proti enemu onih neštetihi malih zalivov, ki se nahajajo na tem razkosanem in pustem obrežju.

Oblekli smo na svoje čevlje podplate, spletene iz blaga, tako da smo stopali popolnoma tiho. Sledili smo jim od daleč. Včasih smo celo ležli po vseh štirih, da smo se bolje skrivali.

Od časa do časa se je eden Nemcev, ki je moral po mojem mnenju biti oficir, obrnil, da vidi, če jim kdo ne sledi. Toda noč je bila temna, mi smo se pa skrbno pazili, tako da nas nismo mogli videti.

Hodili smo na ta način kakih pet kilometrov.

Naenkrat so izginili mornarji za veliko skalo, medtem ko se je začel iz teme globoko doneč klic:

— Wer da?

Spoznali smo, da smo došli na cilj. Vsekakor je morala naše Nemce ustaviti straža.

Razpostavili so torej straže in morali smo delovati s skrajno previdnostjo, če nismo hoteli da nas zasvojijo.

Toda kdo so bili? Nemci ali Avstrijci? Kakšno ladjo so imeli: podmornik, križarko ali rušilec? Kmalu smo to zvedeli.

Pazili smo se v isti smeri naprej in se skrivali, kolikor smo mogli. Bili smo drug od drugega kakih 30 metrov oddaljeni, tako da so v slučaju, če so kakega od nas ujeli ali ubili, drugo lahko mirno nadaljeval svoja raziskovanja.

Naenkrat smo na skali zapazili možaka, ki je gledal proti notranjosti dežele, to se pravi, proti nam, in okoli 200 metrov naprej je bil še en straža, tudi vrh skale.

Približali smo se drug drugemu in potem ko smo se pomenili, sem poslal nazaj oba svoja tovariša ter šel sam naprej, kajti bilo je potrebno, da bi nas vse tri polovili ali postrelili.

Posrečilo se mi je, da sem kljub temi našel stezo, katere so se posluževali tihotapei in ki je vodila okoli postojank, ki jih je bil zasedel sovražnik. To ni bilo nobene strazne in steza je vodila skozi sotesko.

Počasi sem tiplal po njej naprej

in kmalu dospel na vrh skalnatega grička, odkoder se mi je odprl čudovit pogled.

Sredi malega zaliva je ležal podmornik na vodni gladini in na njem sta hodila sem ter tja en oficir in ena straža. Na suhem pa je bila zabita nemška zastava v kamenje. Poleg nje je gorel ogenj in tu so praznovali božič nemški vojaki pod poveljstvom enega svojih oficirjev.

(Dalje prihodnjič.)

KAKO ČASTE PONAREJEVALCE

Sodba budimpeštanskega sodišča v procesu proti ponarejalecem francoskih frankov, se je končala sedaj pravomočno. Zato se mora izvršiti sklep in edini se zaprt ponarejalec francoskih bankovcev, Nadossy, je bil te dni premeščen iz zaporov državnega pravdnštva v Budimpešti v kaznilnico v Kis Harti.

Njegova premešitev iz Budimpešte v Kis-Harto pa ni prav nič spominjala na pot kaznjencev, ki mora odriniti v ječo. Na budimpeštanski postaji je bila postavljena Nadossyju na čast policijska četa. Nadossy se je rokoval s svojimi bivšimi tovariši in uradniki in ko je stopil na vlak, je malo manjkalo, da ga niso pozdravljali z živjo klici. Stražnikom, ki so ga spremljali, je izjavil, da bo njegova kazen le kratka, ker upa na pomilostitev, saj je prošnja s 100 tisoč podpisov že predložena Horthyju v rešitev.

Mnogo se govori tudi o drugem junaku procesa, o znanem škofu Zadravcu. Ko je bil falsifikatorski škandal razkrit, je dala madžarska vlada svečano obljubo, da bo škof interniran v nekem samostanu. Na razpravi je bil seveda oproščen, in to je dalo povod za govorice, da bo premeščen v Palestino. Toda mož ni šel niti v internat, niti ne pojde v Palestino, zakaj general frančiškanskega reda je izjavil, da je škof ravnal po svoji vesti in da bo za svojo neomadeževanost celo odklikovan na ta način, da bo nastopal pri slavnostih povodom 700 letnice sv. Frančiška kot madžarski slavnostni govornik.

Drzna tatvina v nemškem hotelu.

V nekem nemškem hotelu v Lipkem se je pripetila pretekle dni izredno drzna tatvina. Neki v tujko knjigo za trgovca vpisani gost je oprezoval in izbral izmed navzočih gostov najprimernejšega; okradel je nekega Amerikana in mu odnesel dragocen briljanten nakit, vreden nad sto milijonov. Tatvino je izvršil na ta način, da se je dal premestiti iz višjega nadstropja v nižje, kjer je vdrl v sosedno sobo, nato pa zapustil hotel v zgodnjih jutranjih urah, ko je gost sladko spal in se nikomur v hotelu ni sanjalo, da odhaja lopov s tako bogatim plenom.

Goreče baklje na 25 metrov visoki lestvi.

V nekem plavžu na Angleškem sta bila zaposlena dva delavca na jekleni lestvi v višini 25 metrov. Nenadoma so se jima vnele obleke. Njiju tovariši so opazovali živi baklji, ki sta hiteli po klinih, katerih sta imela prehoditi nad sto, ne da bi jim mogli priskočiti na pomoč. Ko sta prišla ponesrečenca doli, sta bila tako opečena, da so zdravniki mnenja, da bosta po škodbam podlegla.

Serum zoper raka.

Londonski zdravnik dr. Lumsden, ki je pred dvema letoma popolnoma opustil svojo zdravniško prakso, da bi se lahko popolnoma posvetil proučevanju in pobijanju raka, poroča o odkritjih, ki vzbujajo v medicinskem svetu velike nade. Baje se mu je posrečilo sestaviti zelo učinkovit serum, katerega uporabljivost in praktična vrednost je že dokazana. Zdravnik je na ta način popolnoma izlečil podgane, ki so bolele na raku.

Razne vesti.

11-letni ubijalec.

V Berlinu se je primeril te dni nenavaden slučaj. V neki ljudski šoli so učenci 4. razreda dražili svojega tovariša. Deček se je tako razjezil, da je potegnil iz žepa nož in začel jezno suvati okoli sebe. Pri tem je sunil nekega 13letnega tovariša z nožem v srce in je ta že čez nekaj minut umrl. Mladi jedva 11letni deček je bil prijet.

Razbojništvo na londonskih ulicah.

V Londonu je izšel pregled kriminalnih zločinov v letu 1926. Policija navaja med objavljenimi podatki tudi žrtve pocestnih katastrof. 710 ljudi je bilo lani pri teh nezgodah usmrčenih, 80.000 pa teže in lažje ranjenih. Med slednjimi je posebno mnogo soferjev, voznikov, sprevednikov in sličnih namenečencev, še več pa seveda pešcev.

Dve budimpeštanski pustolovski aferi.

Iz Budimpešte poročajo: Nad 40 članov deželne zveze madžarskih juvelirjev in urarjev je vložilo pri policiji zoper načelnika društva K. Aezela ovadbo radi goljufije. Aezel je nabiral člane, si dal izplačevati od njih kaveje, končno pa jo je odkrnil z denarjem in svojo ljubico brez sledu. Ogoljufal je ljudi za več sto milijonov madžarskih kron. Aezela so svoječasno že na Dunaju zaprli radi raznih pustolovčin. Istotako radi velikih goljufij išče budimpeštanska policija nekega Ivana Kendeja. Kende je bil ugleden član organizacije Probujačev se Madžarov in eden "najboljših" Horthyjevih oficirjev. Lopov je izsiljeval raznim osebam, zlasti višjim uradnikom, denar s tem, da jim je grozil z "odkritji". Pobegnil je najbrže v Avstrijo.

11 ur v nezvesti med tračnicami.

Na angleški železniški progi — Great Western Line je padel neki potnik z vlaka med tračnice in je obležal v nezvesti. 11 ur je ležal v tem stanju. Preko njega je v tem času peljalo preko 70 osebnih in brzih ter trije tovorni vlaki. K sreči pa se mož ni premaknil in je ostal kljub vsej tej grozi pri življenju.

Smrt ženijskega pustolovca.

V Pasovi na Nemškem je umrl nekoč svetovno znani pustolovec Frankenberg. Bil je sin nekega bavarskega veleposestnika in se je razvil v avanturista največjega sloga, kar jih jih pozna zgodovina. V svojem življenju je bil 120krat zaročen in ob neki priliki v Španiji bi se bil kmalu poročil s špansko princezo. Njegovo življenje je bilo polno burnih dogodivščin. V Sevilji je nekoč aranžiral bikoborbo, za katero je plačal še tedaj, v normalnih časih, 40.000 mark.

Lek proti oslovskemu kašlju.

Profesor dr. Rudolf Derkowitz, ki je nedavno predaval v higienem laboratoriju v Washingtonu, da je mogoče ošpice in oslovski kašelj ozdraviti samo s pomočjo nekega novega cepiva. Seveda to cepivo ni kak navaden serum, — marveč kri takih otrok in odraslih ljudi, ki so že preboleli to bolezen. Če se takemu pacientu odvzame kri ter se vbrizga v žilo bolnika, bolezen takoj preneha. Oslovski kašelj in ošpice same na sebi niso opasne bolezni, pač pa prinašajo različne komplikacije, ki lahko postanejo usodne za zdravje in življenje.

Prijet kupčevalec z dekleti.

Na Havani so prišli te dni poljskega državljana Rosenhaus, ki se je pečal s kupčijami z dekleti. Oblasti so ugotovile, da je Rosenhaus na Poljskem prodal svojo prvo ženo za 3000 dolarjev, drugo ženo, neko dunajsko modistko, je prodal za 2000 dolarjev nekemu veleposestniku, tretjo ženo pa za 3000 dolarjev. Na Havani je podpisal "dobavne pogodbe", s katero se zavezuje, da bo privedel še 7 plavalok iz Evrope, zahteval pa je za te 20.000 dolarjev. Zato so ga, preden je odjadril v Evropo,

Za matere in gospodinje

Ko počenja otrok govoriti.

Vsak otrok, ko pride na svet, da od sebe poseben glasek kot "O-o", ali "O-e", ker da razlagajo gotovi narodi za "Oh Adam" ali "Oh Eva".

Dete izgovarja "ma-ma", ker se ustnice, vsled pritiska na gotove predmete, ki se dajejo otroku v usta, najprej toliko utrdijo, da more z izdihom svojih še šibkih pljuč le te besede ven spraviti, katerim sledi še "pa-pa", "bu-bu" itd.

Z jokanjem in kričanjem, takozvanim kazalnim kričanjem, si dete utrja pljuča in gladi grlovene strune, slabi in neuglaja jih pa z inspiratorijem kričanjem, to je če sape udihava. Te napade morajo matere in dojilje mala deteta skrbno odvaditi.

Prav slabo vpliva na otročjo pravilno poznejše izgovarjanje materino otročje govorjenje na pr. "enkuleek" mesto "enkrek", "stliček" namesto "striček", "vliček" mesto "vrtiček" itd.

Otroško "brbljanje" zgineva z doraščanjem otroka, ne pa nerodno "ječanje" katero povzroča neudatni ali vedni krč v grlu, na ustnicah ali na jeziku in ki nastane lahko tudi vsled hipnega obojenja.

(kap, nevrastenična razdražljivost). S takimi otroci in tudi odraslimi je treba previdno postopati in prav mirno govoriti, ne jih pa še bolj razburjati na pr. z zasmevanjem in z drugačnim nagajanjem. Enako se mora otroka odvaditi "brbotanja", t. j. od ponovnega vmešavanja nepotrebnih besed.

NAJBOLJŠA STAROST

Moški je tako star kot so njegovi organi. Se pri 70 letih je lahko čvrst in krepak, če ima zdrave življenjske organe. Pijte dosti vode in poskušajte

Slavno zdravilo za ledvice, jetra, mehur in bolestin oddajajo vose iz leta 1896. Ojaci življenjske organe. 7-1 vseh lekarnarjih. Tri velboksi.

Glejte, da bo ime Gold Medal na vsaki škatli. Ne kupujte nadomestkov.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

NEPRESTANO NARAŠČANJE

števila naših prijateljev in doslednje širjenje našega delokroga v vseh bančnih poslih je najboljši dokaz solidnosti, zanesljivosti in splošnega zaupanja, ki si ga je pridobil naš zavod tekom dolgih let poslovanja.

DENARNA NAKAZILA izvršujemo pod najugodnejšimi pogoji.

DENARNE VLOGE n a "Special Interest Account" obrestujemo po 4% na leto, mesečno obrestovanje.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

NAJSTAREJŠA JUGOSLOVANSKA POTNIŠKA POSREDOVALNICA V AMERIKI.

BOLGARSKI ŽELIŠČNI ČAJ

Imenovan Bolgarski Krvni Čaj.

KAK BO NAPRAVIL ONIM, KI SO BOLNI

POMAGAL BO izžstiti sistem strupov, ki povzročajo razne bolezni.

POMAGAL BO, obogatil bo in izboljšal kri.

POMAGAL BO želodčnim neredom.

POMAGAL BO očistiti in izplakniti ledice.

Imajte škatljo Bolgarskega Želiščnega (Krvnega) Čaja vedno pri rokah. Napredaj v vseh lekarnah, ali vam pa pošljemo po pošti, poština plačana, velik družinski zavej za \$1.25 ali 3 za \$3.15 ali 6 za \$5.25. Naslov M. H. von Schlick, Presidenta Marvel Products Company, 900 Marvel Building, Pittsburgh, Pa.

PRVI SKUPNI VELIKO-NOČNI
IZLET V JUGOSLAVIJO
s parnikom "France"

dne 2. APRILA 1927.

Na parniku nam je dodeljen poseben oddelek z lepimi kabinami po 2, in 4, postelje v sredini parnika. Potnike bo spremljal naš uradniški skozi do Ljubljane ter pazil na priljago, da bodo potniki tem udobneje in brezskrbno potovali.

Vozni listi III. razreda stane do Ljubljane \$111.78 z vojnim davkom in železnico vred, za ven in nazaj pa \$202.— in \$5.— za vojni davek.

Kdor je namenjen potovati domov za Veliko Noč, naj se čimprej prijavi.

DRUGI SKUPNI IZLET s parnikom "PARIS" 14. maja 1927.

TRETI SKUPNI IZLET z najnovejšim parnikom "ILE de FRANCE", 2. julija 1927.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Kar šteje, je ti sto, kar dobite pri nakupu cigarete, ne pa tisto, kar plačate zanj.

Slaba cigareta je draga po kakršnikoli ceni.

Dvajset let je HELMAR privabljal in obdržala svoje občo-dovalce

Na tisoče moških začne kaditi vsak dan HELMAR. Enkrat boste tudi vi začeli kaditi HELMAR. — Naj bo danes ta čas.

Delavci odklonili daljši delovni čas.

MANCHESTER, Anglija, 7. februarja. — United Textile Workers' Association v Angliji je odklonila zahtevo delodajalcev, da se podaljša število delovnih ur.

Unija zahteva od parlamenta, da amandira tvorniško postavbo na tak način, da bo osem in štirideset ur na teden postavna meja za delovni čas. S tem se namerava za- deti udarec prekurtnemu delu.

SKRIVNOSTNA GOSPA.

ROMAN.

Za Glas Naroda priredil G. P.

6

(Nadaljevanje.)

Danes pa je obrnila svoje korake nehoti tjakaj, kajti naravnost vleklo jo je v bližino starega zidu, preko katerega je pozdravljala streha, v koje varstvu je živel.

Uršula je prišla počasi izprehajajoči nasproti. Bilo je nekoliko vetrovno in nosila je dolg pajčolan, ki je kril njene svetle lase.

Juliana je morala zopet misliti na bojko o črni, molčeči gospej in obenem se je tudi vzbudila v njej misel, če bi ji ne mogla Uršula Maleov prav tako pomagati kot je pomagala očetu. Njeno srečo je prekipelo in brez vsakega nadaljnjega pomišljanja je pojasnila Uršuli povest svoje ljubezni. — Sedeli sta skupaj na neki klopi poleg debelega kostanja in virki, mladi postavi sta izgledali kot izvanredno lepa slika, kajti ena je nosila temno-črno, druga pa snežno-belo obleko.

Ko je končala Juliana, je rekla Uršula počasi in s povdarkom: — Če ljubi človek resnično in odkritosrčno, mora imeti tudi pogum, da kljubuje celemu svetu. Kdor se straši vsake karalne besede, bi ne smel zlorabljati besede ljubezni.

Njene lepe oči so blestele v nadčloveškem blesku.

Žena naj zapusti očeta in mater ter sledi možu. Nad majhnimi kamni se ne sme izpodtikati ljubezni.

Lepi obraz Juliane je postal temnordeč.

Oče proklinja takoj naglas, mati se joče, ker ne morejo njemu živeti prenašati nobenega razburjenja. Marija se mi smeje ter pravi, da ne razume, kako more deklica ljubiti vdovca. Herbert pa govori slično kot ti, a trdi, da ne poznam prave ljubezni in da je vse le domišljija.

Pričela se je jokati.

Uršula je mislila na dneve njene ljubezni in sreče, ki so trajali tako malo časa ter povedli tako skoro v resnično življenje, polno skrbi in bolesti.

Sedaj pa ni hotela misliti nase, kajti poleg nje je sedelo bitje, ki je iskalo pri njej tolažbe in razumevanja.

Na tihem je vzdihnila. Juliana ji je očividno pripisovala dosti moči in prevdarnosti ter ni prav nič pomislila, da uživa ona tukaj na Trenbergu kruh milosti. Trpek usmev se je pojavil krog njenih ustnic.

Brez boja nobene zmage, Juliana, zapomni si to. Ne daj se ustrašovati, če je na kocki tvoje najvišje, ljubezni.

Juliana je dvignila svojo glavo in s svojimi objokanimi očmi se je ozrla v svojo starejšo sorodnico.

— To praviš kar tjavendan, Uršula, a ne veš, kako trdosrčen vna biti oče, — je rekla ter pokazala na zid. — Le pomisli, prisegel je, dr. Sursen, da ne bo izprijemil svojega mnenja. Rekli so, da se bo preje podrl ta stari zid kot da bom prišla jaz kot nevesta v sosednjo hišo.

Naglas je zastokala.

— Zid bo vzdržal še najmanj pol stoletja in do takrat bo postala moja ljubezni tiha in starijava.

Z veliko vneto je objela Uršulo.

— Pomagaj mi, pomagaj nama, mojemu ljubljenu in meni in vedno ti bova zato hvaležna.

V njenih očeh je ležal izraz najvišjega zaupanja.

— Če nama more sploh kak človek na svetu pomagati, moreš to ti, o tem sem trdno uverjena.

Uršula je napravila kretnjo kot da ne razume.

— Zakaj pa ravno jaz?

Tedaj je umolknila Juliana. Ona vendar ni smela pripovedovati, da si je pridobila sloves, da je identična s skrivnostno pomočnico Trenberga, s črno, molčečo gospo.

To je bila še vedno kočljiva stvar ter ni bilo mogoče vedeti, kako bo Uršula to sprejela.

Uršula je končno prekinila molk.

— Pusti, Juliana, zaenkrat. Bom razmišljala o tem, kako ti morem pomagati in če se smem vmešavati.

Lepa, solzeča se Juliana se ji je smilila in čutila je skoro sestrsko čustvovanje z bolestjo ljubezni. Just Roden je bil precej robat v zadevah občutkov ter najbrž ni imel pravega razumevanja za ljubezni čerke, dočim se je izgovarjala njegova žena s svojimi živci. Tudi ona je gotovo odklanjala kot prenapetost in norost, kar je bilo dvema človekoma najlepše in najvišje na svetu.

Vera Uršule je temeljila, odkar je šla skozi najgloblje trpljenje v principu, da se stori kaj največ dobrega, ter ustvarja mir. Tukaj je imela zopet priliko za to. A kako? Ona vendar ni mogla podreti zidu, ki je ločeval par posestva od poletne hišice Sursena.

Dvignila se je ter je ponovila, kar je rekla že poprej.

— Naj bo dobro zaenkrat, Juliana, jaz bom razmišljala, kako ti morem pomagati, in če se smem vmešavati. In sedaj me pusti nekoliko samo, Juliana. Glava me boli in tišina tukaj mi bo dela dobro.

Juliana je segla z robcem preko oči ter obrisala zadnjo sled solza.

Verno je rekla:

— Če boš pomagala ti, ne bo nikake nesreče.

Odkar je ukrotila hudobnega upnika, so jo vsi smatrali za neke vrste čarovnico. Pogosto je srečala motreče poglede sestre, dočim so visle oči tete Elizabete pogosto na njej z neko mešanico bojazni, katere si ni mogla razlagati. Prav kot da so dogovorjeni ni nikdo v njeni navzočnosti omenil povesti o črni, molčeči gospej Trenberga.

Sedla je na klop, obrnila glavo proti zidu ter zapazila pod temnozelenim bršlinom zevajoče razpoke. Misliti je morala nehoti na to, da ne bo potreba Juliana celih petdeset let, dokler se bo poševni zid podrl. Globoko, razpredene korenike velikih, tik ob zidu stoječih dreves so že davno omajale temelje in močan vihar bo lahko proizvedel to, kar se je zdelo Just Rodenu trdna zapreka.

Uršula je odšla tik k zidu ter ga preiskala z natančnostjo kot da je njeno lastno življenje odvisno od tega. Njen oče je bil stavbenik in vsled tega je imela nekaj znanja na tem polju. Strokovnjaški je ugotovila, da bi moglo že par močnih moških rok podreti zid vsaj na enem mestu.

Just Roden se je dal premetiti od bršlina, kajti drugače bi gotovo zapazil to, kar je ona zapazila sedaj.

Pred vhodom v hišo je srečala Herberta. Prišel je s polja ter izgledal truden in razpaljen. Njegov obraz pa se je osvetlil ob pogledu nanjo in njegove oči so izdajale, česar niso smela izgovoriti njegova usta.

Odšla sta skupaj v hišo.

Uršula je vprašala:

— Povej, Herbert, ali obstaja resnična ljubezni med Juliano in dr. Sursenom? Ona mi je vse zaupala.

PREDPRIPRAVE ZA SPREJEM

Pred kratkim sta obiskala predsednika Coolidge-a slavni igralce William Collier in štiri leta stara kitajska igralka Phyllis Kao. Predno sta stopila v Belo hišo, je Collier svojo tovarišico še enkrat opozoril, kako se ima obnašati pred predsednikom.

— Kako morem vedeti to, a mogoče je pač. Oče pa nas vedno zapostavlja ter pravi, da se pustimo zaslužiti od ljubezni.

Uršula je razmišljala čeli večer o boli Juliane in o kratkem, poštenem priznanju Herberta.

Kako čudno jo je pogledal pri tem Herbert!

Vreme se je izpremenilo in pojavili so se prvi jesenski viharji, ki so tulili in godli svojo silno himno na nevidnih instrumentih. Uršula pa je zapazila, da se je zid na nekem gotovem mestu še bolj nagnil na sosedno ozemlje.

Z žalostnimi očmi se je plazila Juliana krog nje. — Pomagaj mi vendar, — so prosile njene oči ter dozorele v duši Uršule Maleov načrt, katerega ni mogla več pregnati iz svojih misli.

Sredi viharne noči se je prebudila ter razmišljala, kako primeren je taka noč za izvedenje njenega načrta. Mogoče se bo posrečil njen načrt in nato bodo žarele oči Juliane od blaženosti.

Oblekla se je ter se splazila kot tat po stopnjicah navzdol.

Temni oblaki so se podili na nebo ter oprostili sempatam luno, koje svetloba je kazala Uršuli pot k skrajnemu koncu parka. Bila polnoč, ko je dospela do sojega cilja.

Hej, kako je divjal vihar, kako je butal ob zid ter skakal preko njega kot divji jezdec! Kot da je skrivnostna sila v zvezi z njo, ki je naklonjena njenemu načrtu, se je odlučilo ravno par gorenjih kamnov, ki so združili v dolino.

Dve majhni ročici sta se iztegnili ter pritisnili energično ob zid. Prikazala se je zopet luna in v istem trenutku je zapazila Uršula moško glavo onstran zidu ter čula sonorni glas, ki je vprašal:

— Kaj delate, kaj pomenja ta čudni dovtip? Jaz sem dr. Sursen, lastnik tega zemljišča, ter nočem, da bi delal kdo tukaj škodo.

Uršula pa je vzklila nazaj:

— Just Roden je prisegel, da se bo preje podrl stari zid, predno bo prišla Juliana kot nevesta v sosednjo hišo.

Erik Sursen je takoj razumel in v veseljem vzklilom je hitro skočil preko zidu. Oba sta se uprla nato proti v prepereli zid in po dolgem prizadevanju se je podrl zid na enem mestu, s čemur je bila ustvarjena prosta pot na sosednjo zemljišče.

Sedaj zahtevajte svojo nevesto primite Just Rodena pri njegovi prisegi ter ne izdajte nikdar, da so pomagala človeške roke viharju. Bodite pametni, dr. Sursen ter molčite o dogodkih današnje noči. Kamenje bo pokrilo sledove najinih nog in ostalo bo izbrisal dež, ki bo kmalu pričel padati. Pridite jutri po nevesto.

Uršula je se oddelala. Vihar je ponehal in pričel je padati dež. Dr. Sursen se je vrnil domov.

Zdelo se mu je, kot da je imel razburljive sanje. Zjutraj ga je zbudila njegova gospodinja:

— Gospod doktor, zid se je podrl. Pomoči ga je porušil vihar.

Tedaj se je nasmehnil učenjak, se hitro oblekel, zajtrkoval ter odhitel na prosto.

(Dalje prihodnjič.)

Javne tajnosti v Italiji.

V Italiji ljudje o javnih stvareh ne govorijo več, ampak šepetajo.

In še kadar šepetajo, imajo navado, da znižajo glas in se ozrejo na vse strani. Medtem pa s skoraj nevidno kretnjo denejo prst na usta in rečejo: — Še svojim ljudem ni mogoče več govoriti.

In vaš najožji znanec je, ki vam pritrdi z mežikavim, nezaupljivim bleskom v očeh: — Da, res je tako!

Kakor v najtežjih minufah med svetovno vojno, ko so ovaduhli želi bogato žetev in nisi smel spre- govoriti, zakaj stene so poslušale, in še hujše je.

Če se pelješ v vlak, ti sedi nasproti človek in se zdi, da dremle, a posluša. V kavarni sedi filister za mizo in je neprestano zakrit s časopisem, da ga nihče ne vidi, skozi listovo stran pa je naredil luknjo za opazovanje.

In da so vsa sredstva, potem katerih bi ljudstvo lahko kaj izvedelo, pod najstrožjo kontrolo, ven-

dar ljudje vidijo stvari in jih razumejo. In četudi je vsaka beseda stokrat prisluškovana, vendar se ljudje dobro razumejo med seboj.

Sedel sem v kavarni in gledal v mračen jesenski dan skozi okno. Na moji desni je sedel črnkast gospod, ki se je očividno dolgočasil in je istotako gledal mimo mene na ulico.

Mimo je prišla črna milica. Puške je imela na ramah, ali so v neredu in so govorili med seboj.

Ne vem kako, da mi je ta hip ušel pogled na črnkastega gospoda, ki se mi je posmehnil nekoliko predno in je pomežiknil skozi okno. Mislim je milicarje; mislim sem, da vidi kaj posebnega, zato sem se ozrl skozi okno znova.

Mimo okna so zopet šli milicniki, par finančnih stražnikov je bilo pomešanih vmes. Neki milicnik je pripovedoval nekaj važnega in podpiral svojo besedo z živčeno kretnjo, finančni stražniki so ga poslušali.

Mej novi pogled na črnkastega gospoda je srečal v tem hipu novo mežikanje in tedaj se je pomaknil bližje mene, nagnil obraz in je del roko k ustom, da bi dolgočasni natak preko prazne kavarne ne mogel brati iz premikanja njegovih ust, kaj je rekel.

— Značilno!

Človek postaja previden in včasih že res več, nego previden. Iz preprostega filistra se lahko izobliči zviti policijski agent.

Zato sem dejal:

— Čemu značilno?

Ni se ugnal. Ozrl se je in pri- pomnil: — Ali niste opazili, kaj se zadnje dni spreminja pri nas?

Kako da je ta človek tako zaupljiv proti meni, mi je šinilo v glavo. Ker si v hipu nisem mogel odgovoriti na to, sem dejal:

— Ne.

— Na kraljev godovni dan so izostale parade. Zadnji hip. Parada je bila le malenkostna, manifestiranje za kralja niti daleč tega, kar je ob vsaki priliki za Mussolinija.

— No, nisem bil na cesti, — sem dejal.

— Ali je kaj čudnega, — je dejal. — Kralj je danes igračka v diktatorjevih rokah. Govore in meni se zdi povsem verjetno, da se je kralj branil podpisati zakon o smrtni kazni in druge težke odredbe. Kdor pozna kralja, se mu mora zde verjetno, da je nerad storil to in da je moral podpisati, če je hotel ostati kralj.

Skomignil sem z ramami.

Gotovo je, da ima kralj, ki je proti nasilju že po svojem značaju, med armado mnogo privrženec. In če bi armada hkratu nastopila ob priliki svojih parad, bi lahko naredila kaj takega, kar bi bilo Mussoliniju morda neprijetno.

— Saj je on, Mussolini, poveljnik čez armado, — sem se drznil pripomniti.

— Saj ravno radi tega je tudi obdržal v vojašnicah. On je vedel, da je važno, če ima armado v rokah. Vendar ji ne zaupa. Zato jo bo počasi spravil v žakelj.

Črnkastega človeka sem pogledal debelo, moj pogled je bil vprašanje.

— Kaj me gledate? Vi nič ne veste? Ali niso nekatere armadne zbrane zmanjšali? Ali niso uknili cele polke in odnesli njih zastave v muzeje? To se pravi, da redna armada izginja, na njeno mesto pa stopa milica, ki se množi in spopolnjuje. Častnike odpuščenih polkov so pridobili k milici. Naši fantje ne bodo več dejali, da gredo v vojske, ampak da gredo v fašiste.

Temu sem se nasmehnil. — Naborov ne bo treba, — sem dejal.

— V fašistovske organizacije so vpisani že v šolah.

— To je res, — mi je pritrdil črnkast gospod. — Res je pa tudi, da se brezno med Mussolinijem in kraljem, in seveda tudi med ljudmi, ki so obema vdani, vedno bolj veča. Malokdo kaj ve o tem, a slutimo lahko mnogo. Nekdo igra nevarno igro.

Umolknil je. Na ta molk pa sem dejal: — Kdo je igro dobil, vemo. Nič več se ne da izpremeniti.

Pri tem sem mežikaje zrl na gospoda, ki pa ni premaknil niti ene poteze obraza, da bi se izdal.

— Vse je pod kontrolo. Na me- jah so oni, v uradih so oni, na železnicah, med orožništvom, med finančnimi stražniki, tvorijo dobri- šen del armade, kujejo javno mnenje in s silo ubijajo novo mišljenje ljudstva. Vse, kar je bilo, je dragoceno samo še kot spomin na preteklost.

Bil sem tiho. Zganil sem z rameni, plačal in odšel.

Še danes ne vem, ali je bil ta človek nekoliko vinjen — sicer bi ne bil govoril tako odkrito — ali pa me je hotel izabiti do nevarnih izjav. Vendar pa mi je odkril resnični položaj in tudi to ima svojo vrednost.

Kdo ve kaj o VILJEM CIGLER-U, (ZIEGLER), katerega predniki, so bili rojeni v Jugoslaviji? V kolikor je znano, je eden teh umrl že leta 1905 nekje tu v Združenih državah. Če kdo kaj ve o tem, naj poroča na: Upravo Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

(2x 7/8)

Kretanje parnikov - Shipping News

12. februarja: Olympic, Cherbourg; Bremen, Cherbourg, Bremen.
17. februarja: De Grasse, Havre; Hamburg, Cherbourg, Hamburg.
19. februarja: France, Havre; George Washington, Cherbourg, Bremen.
21. februarja: Mauretania, Cherbourg.
22. februarja: Berlin, Cherbourg, Bremen.
23. februarja: Republic, Cherbourg, Bremen.
24. februarja: Westphalia, Hamburg.
26. februarja: Paris, Havre; Leviathan, Cherbourg; Aquitania, Cherbourg.
1. marca: Martha Washington, Trst.
2. marca: Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.
3. marca: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg.
5. marca: Olympic, Cherbourg; München, Cherbourg, Bremen.
9. marca: Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen.
10. marca: Rochambeau, Havre; Thuringia, Hamburg.
12. marca: Berengaria, Cherbourg; France.

Havre; Stuttgart, Cherbourg, Bremen.
17. marca: Deutschland, Cherbourg, Hamburg.
18. marca: Aquitania, Cherbourg.
19. marca: Leviathan, Cherbourg; Bremen, Cherbourg, Bremen.
22. marca: Pres. Wilson, Trst. Columbus, Cherbourg, Bremen.
23. marca: La Savole, Havre; George Washington, Cherbourg, Bremen.
24. marca: Cleveland, Hamburg.
26. marca: Olympic, Cherbourg; Republic, Cherbourg, Bremen.
30. marca: Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.
31. marca: Suffren, Havre; Hamburg, Cherbourg, Hamburg; Berlin, Cherbourg, Bremen.
2. aprila: France, Havre — SKUPNI IZLET
14. maja: SKUPNI IZLET s parnikom PARIS
2. julija: SKUPNI IZLET s novim parnikom ILE DE FRANCE.

French Line
Compagnie Générale Transatlantique
FROM COVERED WATERS TO COVERED WATERS
ŠEST DNI PREKO OCEANA
Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:
"FRANCE" 19. februarja — 12. marca
"PARIS" 26. februarja — 23. aprila
NAJKRAJŠA POT PO ŽELEZNICAH. VSAKDO JE V POSEBNI KABINI Z VSEMI MODERNIMI UDOBNOSTMI.
Pijača in slavna francoska kuhinja. Izredno nizke cene.
Zajamčite si prostor za prvo vožnjo novega velikana
"ILE DE FRANCE" 2. julija; 1. avgusta.
Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali:
FRENCH LINE — 19 State Street, New York

NAJČEŠČEJA VOJNA V JUGOSLAVLJO
COSULICH PROGA
DIREKTA SMER POTOVANJA
Kratka železniška vožnja od doma po ameriški ceni. Odputje proti Trstu in Dubrovniku:
MARTHA WASHINGTON
1. MARCA — 12. APRILA
Poseben velikončni izlet
PRESIDENTE WILSON 22. mar.
Vprašajte za cene in prostore v bližnji agenturi.
PHILIPS BROS., 2 West St., N. Y.

ALI VESTE —

da se je pridelalo v Združenih državah tekmo leta 1920 nad približno 750,000,000 bušljev pšenice, 1,444,000,000 bušljev ovs, približno 191,000,000 bušljev ječmena, približno 77,000,000 rži in približno 19,000,000 bušljev ajde. Ali veste, da kadilci, ki so se naveličali navadnih cigaret, začno kaditi Helmar, kraljevo izrednih cigaret.

ONIM, KI HOČEJO POSTATI DRŽAVLJANI.

Foreign Language Information Service v New Yorku je izdala priročno knjižico, ki je namenjena onim, kateri žele postati ameriški državljani. Knjižica je pisana v lahko razumljivi angleščini ter vsebuje nakratko vse podatke o državljanstvu. Stane 25 centov. V zalogi jo ima knjigarna Glas Naroda, 82 Cortlandt Street, New York City.

IŠČE SE DEVARJE in Boarding-bosse, dober les za kemikalije, dobre kampe, brezplačni plin, \$2.50 od klafre. Vprašajte: Tony Mohar, John Kandare, Jack Mikar, Lewis Run, Pa. (6x 3,5,8,12,15,18)

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MAJI OGLASI

v "Glas Naroda".

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI KLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MAJI OGLASI

v "Glas Naroda".

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI KLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MAJI OGLASI

v "Glas Naroda".

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI KLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MAJI OGLASI

v "Glas Naroda".

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI KLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MAJI OGLASI

v "Glas Naroda".

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI KLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MAJI OGLASI

v "Glas Naroda".

Kako se potuje v

stari kraj in nazaj

v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potreben, da je po-

šten o potnih listih, prilagi in drugih stvareh. Vsek naše dolgoletne izkušnje vam mi samoremo dati najboljša pojasnila in priporočila, vedno le prvotne brsoparnike.

Tudi nepravilni samorejo potovati v stari kraj, toda prekrbni si morajo dovoljenje ali permit in Washington, bodisi za eno leto ali 6 mesecev in se mora delati prošnjo vsaj en mesec pred odpotovanjem in to naravnost v Washington, D. C. na generalnega naselinskega komisarja.